

FC 071

LYRA SHQIPTARË

PJETER DUNGU

CANTI POPOLARI ALBANESI

mi Lek 2

Edizione Distaplor

PJETER DUNGU

LYRA SHQIPTARE

KÂNGË POPULLORE

TË MBLEDHUNA NEN KUJDESIN E RADIO TIRËNES

CITTA' di CHERI
CONSIGLIERE COMUNALE
Vincenzo Cucci

CANTI POPOLARI ALBANESI
RACCOLTI A CURA DELLA RADIO TIRANA

PARATHËNËJE

Nji plan i hartuem nga përpiluesit e vëllimevet «VISARET E KOMBIT», botue me 28 nanduer 1937, e ka pasë caktuem pjesën e landës së njëj vëllimi për mbledhjen e melodivët popullore shqipe. Për arsye të kohës së shkurtun aj plan nuk gjet zbatimin e plotë. Nga «VISARET E KOMBIT» u botuen vetëni vëllimet e para: (Kangë trimnie, kangë kreshnikësh dhe legenda, valle, gjamë, vajtime dhe kangë dashunie). Për një farë kureshtjeje të lexuesit po vazhdoj të rreshtoj edhe pjesë të tjera të përmbajtjes së landës mbetë në gjysmë: Fjalë t'urta, kashë e lashë (gjëza), kallxime popullore, besëtytëni, doke, gojëdhâna, lojë kombëtare, *Melodi Kombëtare*, bibliografi e folklorës.

Disa nga melodit popullore shqipe u mblodhën me kohë: Nji pjesë e tyre mbeti ndër dorëshkrime. Dishka nga to u shfrytëue e u bënë landë e ndonjij kompozitori shqiptar apo të huej. Sa e sa copa muzike popullore shqipe u muerën ndër palarë (pila) gramofoni: mjeti më i sigurti për një riprodhim besënik të këtyne melodivët. Kjo muzikë popullore shqipe pat edhe ndonji gjykues të saj nga bota e huej.

Ka qenë thënë se interesimi për muzikë ndër shqiptarët është i njëj kohë së largtë. Shkodra e Korça, këto dy qandra kulture shqiptare, kan pasë me kohë t'organizueme shoqni muzikore. Kështu pohon J. Arbatsky në një studim të vetin: Muzika në Shqipni, përkëthye e botue me kohë nga shkruesi i këtyne radhëvet. Shkodra për më tepër, si qandër e njëj «vilajeti» të madh deri në luftën balkanike, ka ushqe — të thom kështu, — edhe at element të vëllazëne t'onë, pjesëtar të ndo 'i vilajeti tjetër të kohës së sundimit të perandoris otomane në Balkan, të vilajetit të Kosovës. Shkupi, Gjakova, Pezrendi e sa qytete tjera, kan bënë vetat me kohë melodijt e Shkodrës dhe dorëshkrimet e notave të mjeshtrave të muzikës së këtij qyteti, përshkruheshin e bësheshin landë e shoqni vet muzikore t'elementit shqiptar në Kosovë. Në Shkodër breznia e kalueme, ndër sa mjeshtra të këngës ka pasun shqiptarët: Frano Ndojën e Palokë Kurtin, organizuesit e orkestrës zânore, në rradhën e parë karakterit kishtëar. Mjeshtri shkodranë Gaspër Jakova-Mërturi dikur bënë përpjekjet e para t'i

mbleddhi këto melodí popullore të vendit t'onë, t'i shkruaj me nota, të hartojë pranë tyne, përveç vjershavet, edhe melodí në frymën e muzikës popullore shqipe e së mbarami t'i dërgojë jashta Shqipnie të gjëj t'interesuemin për to (*).

Organizimi i orkestravet në Shkodër nisë me krijimin e Kongregacionit Marjan në Shkodër (në 1875) dhe me çeljen e Kolegjisë Saverjane të Shkodrës (në 1877). Dy botime përkujtuese para pakë vjetëvet, botue në Shtypëshkrojen e Zojës së Páperlyeme të Shkodrës, botojnë émna mjeshtrash e ndonji dokument të kohës. Në ket kohë edhe françeskani A. Tomë Marcozzi (në 1878) interesohet për trajtimin e njëj orkestre zanore. Përmbledhëtas thom se muret e kuvendeve të Shkodrës, báheshin prijsat e parë të njëj veprimi artistik në ket qytet me një të shkueme aq të lumnueshme. Nga ána tjetër edhe kjo «votër e kulturës shqiptare», si u quejtë nga A. Fulv Cordignanoja kuvendi françeskan, gjeti mjeshtra të zellshëm, sidomos ke A. Martin Gjoka, vdekë para pak kohe. Ndër nxánësit e A. Martinit ka qenë edhe mbledhësi i këtij vëllimi kangësh Pjetër Dungu. Si do qi të gjykohet vepra e tij, — a áshjt gjá e pá të meta në ket botë? — punuesi i kësaj vepre mund t'a ketë si mburrje se i pari ndër né na paraqitet jo me një e dy kangë por me një vepër 50 kangësh ku përmbledhet një pjesë e mirë e melodívet popullore shqipe. Me këtë ky mjeshtrë shqiptar plotson atë shka theksova në fillim, botimin e *Melodívet Kombëtare* dhe u çelë shtegun sa e sa botimeve të këtij lloji. Aj vetë apo në bashkëpunim me ndonji tjetër mund t'a marri përsypri vazhdimin e veprës së nisun e, po të gjëj përkrahjen e meritudrslime, — shka e besoj se nuk ka për t'i mungue sidomos në një kohë kúr në përvjdhën e vprave të ndhá fashiste po i çelen dyerët Institutit të Studimevet Shqiptare, me ket përkrahje aj ka për të mundun të sendërtojë punën e nisun e të báhet shembull për sa të rí në punë e në vullëndet.

Me kohë muzika popullore shqipe ka nisun t'interesojë botën e huej. Ndër shtyllat e së përkohëshmes «Shkolla Kombëtare» (máj 1939) kam pasë përkëthye një artikull të dytë t'Arbatsky-t: Përparimi muzikuer i Shqipnis me qëllim qi t'i vë në diení bashkatdhetarët e mij mbí shka vazhdonte të shkruaj ky kompozitor i huej. E gjëj t'arësyeshme në ket rasë të riprodhoj gjykimin e këtij kompozitori të huej mbí muzikën e jonë popullore:

Muzika popullore shqipe áshjt aq e njëj jete në vedi sa, po t'i nënshtrohej zotnimit muzikuer të systhemit prendimuer, — pa tjetër ajo do të humbiste shum, ndoshta të gjith vëlerën poetike qi ká. Populli shqiptar deri tash i ka ruejtun melodít arhaíke, të cilat shkojnë tue u éndë ndër shkallë muzikore má të vjetra. Melodít má të reja janë má tepër në frymmën e lindjes; por ne gjithkëta, sikúr të parat ashtu edhe të dytat janë aq originale, sa me përshtatjen e tyne systhemit prendimuer, kan për t'a humbun plotësisht ngjyrën e vet. Kangët shqipe, ase janë krejt pa një takt të caktuem, d. m. th. ase u a gjasojné koralit gregorjan,

ku rythmin e apin vetëm fjalët e këndueme, ase kan një takt original, i cili qyshë prej themelit dallohet nga takti prendimuer. Asht krejt e mjaftueshme të thomi se taktet e pá rregullshme $\frac{3}{4}$ ase edhe $\frac{10}{8}$ e tj., i kemi në çdo e ndokund kemi edhe taktin trípjesëtues $\frac{3}{8}$. Njeriú ka përshtypjen se ky lloj materjali áshjt i vështirë të hýj në kallopin muzikuer të prendimit. Gjúja má e raudësishmja áshjt fakti se në Shqipni populli i thjeshtë këndon endë me shum zâne tue i improvizue nga një herë kangët shum llojesh. Për ket arësye shofim se shqiptarët e kan lëndën e nevojëshme për krijimin e pa-mvarëshëm të harmonis e të kontrapunktit original populluer. Systhemi i muzikës popullore shqipe duhet të studjohet me kohë, kështu qi kompozitorët e rí të kën lëndën e nevojëshme mbí të cilën do të mujshtin të punojné lirisht në frymmën e popullit shqiptar. Pa kangë popullore të shifet dorëshkrimi asnjí popull nuk mund t'a krijojë muzikore «artistike» po të mos ket si themel kangën popullore. Tue e ndím kulturën e muzikës popullore të veten dhe tue i studjuem ligjëet e saja të natyrëshme, kompozitorët shqiptarë do t'a krijojshtin kulturën muzikore *artistike* dhe në ket mëndyrë do t'a kursejshin at kohë e cila u humbi kot gjatë punimit kompozitorëve të kombeve tjera.

Ky vrojtues i huej e parapau me kohë harrimin e këtyne kangëveve popullore tue thánë se áshjt e randësishme të dihet se kángra popullore shqipe nuk ka për të mundun të ruhet për një kohë të gjatë. Arsyeja áshjt ke shekulli i jonë — shekulli i radjos e i gramfonit, me anën e të cilëvet populli áshjt nën influencën e elementave të huej dhe má lehtas ndahet prej visareve të veta. Edhe sa vjetë e thánëja «kangë popullore shqipe» ka për të mbetun vetëm si një kujtim i së kaluemes. Qyshë tash vëhet rë fillesa e këtij shkatrrimi, mbasi nën trajtën autohtone ket kangë mund t'a gjëjmë vetëm ndër vënde të harrueme e fort të largëta, aty ku endë nuk ka depërtue qytetnimi. Shihet një nevojë e domosdoshme qi të ruhet kanga popullore e shqiptarëve jo vetëm për ardhmenin e Shqipnis, por edhe për kulturën muzikore ndërkombëtare. (Shkolla Kombëtare, num. i cit. fq. 19).

Detyra e Institutit të Studimevet Shqiptare ka për të qenë t'u vëjë shenj këtyne fjalëvet dhe, tue plotësue misjonin e vet, të báhet ruejtsja e njetyne pasunívet qi e kemi zakon t'i quejmë: *Visaret e Kombit*.

PROF. FILIP FISHTA

(*) Lexuesit nga një polemikë e shkaktueme ndërmjet La Nazione Albanese-s së Loroocchios e Albanis së Konitzes, vëhen në diení të njëj dorëshkrimi të G. I. Merturit.

DY FJALË NGA PËRMBLEDHËSI

Asht shumë kohë që jam mundue për një mbledhje sado të kufizuar kangësh popullore, punë kjo, që ishte e vështirë për mua, pse kanga popullore ish e gjykuar prej botës si mall i huaj e jo fryt i shpirtit Shqiptar.

Me të vertetë shihet se diku ma pak e diku ma shumë kanga e popullit t'onë asht e përzieme, por kjo përzieme nuk gjindet vetëm ndër ne: ket lloj përziemje e gjejmë lehtësisht në të gjithë muziken ballkanike e cila nga çdo shtet i Ballkanit paraqitet si muzikë fjesht popullore.

Vështirsinë ma të madhen e gjeta-në këtë përpjekje-te *Koka (Tempo)* e cila asht krejtësisht në kundërshtim me shka na mëson shkolla d. m. th. e pa rregullshme, prandaj m'u desht të marr pjesë personalisht ndër grupe kangorësh e orkestrash popullore, ku mërija pak a shumë me studjue kohën e rithmin e kësaj kange. Do të m'u lypshin mjete të shumta morale dhe materjale si edhe kohë e gjatë për t'ia kushtuem shetitjes nëpër krahina të ndryshme t'Atdheut t'onë, por fat-keqësisht këta elemente më mungojshin e pra puna ishte gjithnjë e vështirë.

Fati i mirë i jemi që, se Radio-Tirana, në të cilën endet të gjithë elementit artistik i Kombit t'onë, më dha nderin e rastin me u marrë me muziken popullore. Dhe tuj qenë në këtë institut si kujdestar i muzikës së popullit, mërija me ra në kontakt me krahinat e ndryshme të Shqypnis, dhe muja me plotsuem disi ma mirë barrën që qysh në rinin t'imë të parë i kishem ngarkuem vehtes.

Kjo tubë kangësh që po paraqes nuk don me thanë se asht e plotë. Asht një materjal brut i mbledhur, me kujdesin ma të madhin, dhe, ma t'afëtvet se unë u mbetet barra e randë me punue për këtë muzikë në të cilën ruhet shpirti krenar i popullit Shqiptar.

Tuj shpresuem se shërbimi i bamë prej meje do të mirë-pritet nga ata që ia njohin vështirsinë dhe vlerën kësaj punë, falnderoj të gjithë ata që lehtësuen botimin e këtij vëllimi të parë kangësh e vargësh popullore.

PJETER DUNGU

PREFAZIONE

I compilatori del volume « I TESORI DELLA NAZIONE » pubblicato il 28 novembre 1937, avevano con tale opera preparato il materiale che sarebbe corso per una raccolta di melodie popolari albanesi; ma tale piano non venne completamente portato a termine. Da i « TESORI DELLA NAZIONE » vennero tratti soltanto i primi volumi: Canzoni eroiche, canzoni cavalleresche, leggende, ritmi, canti d'amore. Per appagare la curiosità, continuo ad enumerare le altre parti del volume che non vennero sfruttate per la suddetta raccolta: Proverbi dei vecchi saggi, indovinelli, racconti popolari, credenze, giochi nazionali, *melodie nazionali*, bibliografia del folklore.

Col tempo, alcune melodie nazionali vennero raccolte, ma molte di esse rimasero nei manoscritti; in parte servirono come materiale per qualche compositore albanese o straniero. Alcuni pezzi di musiche popolari albanesi vennero registrati in dischi; il più sicuro mezzo per la fedele riproduzione di queste melodie. Tale musica popolare trovò anche qualche amatore nel mondo musicale internazionale, che espresse critiche e giudizi.

È stato detto che l'interessamento per la musica è fra gli albanesi un fatto di tempi passati. Scutari e Coriza, questi due centri di cultura albanese, hanno già da lungo tempo organizzato società musicali. Così afferma J. Arbatsky in un suo studio « LA MUSICA IN ALBANIA » da tempo tradotto e pubblicato dallo scrivente. Scutari maggiormente, quale centro di un grande « Vilayet », fino alla guerra balcanica ha dato il contributo artistico in questo campo anche a quei nostri fratelli che facevano parte dell'Impero ottomano cioè agli appartenenti del « Vilayet » di Kossova. Shkup, Giakova, Prizrend ed altre città, hanno già da tempo adottato le melodie di Scutari; i manoscritti di note dei maestri di questa città venivano trascritti e diventavano materiale delle società musicali dell'elemento albanese di Kossova. La generazione passata di Scutari, fra gli altri maestri del tempo, ha avuto Frano Ndoja e Palok Kurti, organizzatori di cori, a carattere principalmente religioso. Il Maestro scutarino Gaspare Jakova Merkuri si sforzava tempo fa di raccogliere queste melodie popolari del nostro

Paese, per trascriverne le note e comporre accanto ad esse, oltre i versi, anche altre melodie tratte dall'ispirazione della musica popolare albanese, per poi mandarle anche fuori dell'Albania.

L'organizzazione delle orchestre comincia con la creazione della Congregazione Mariana a Scutari (nel 1875) e con l'apertura, pure a Scutari, del Collegio Saveriano (1877).

Due pubblicazioni commemorative di pochi anni or sono, edite nella Tipografia della Madonna Immacolata di Scutari, citano nomi di maestri e documenti del tempo. In quell'epoca, anche il francescano Tommaso Marcozzi (1878) si interessava per la formazione di cori. Si può dire che le mura del Convento di Scutari raccoglievano l'inizio di un'azione artistica in questa città dal così felice passato. D'altra parte anche questo « focolare della cultura albanese » come venne chiamato dal Padre Fulvio Cordignano il Convento Franciscano — trovò maestri diligenti, soprattutto nel Padre Martino Gjoka, morto da poco tempo. Fra gli allievi di Padre Martino, è stato anche il raccoglitore delle canzoni pubblicate in questo volume, Pietro Dingu. Comunque venga valutata quest'opera sua — vi è forse qualcosa di perfetto in questo mondo? — l'autore di questa raccolta, può essere orgoglioso del fatto che egli ci si presenta non con una o due canzoni, ma con ben 50 canzoni, dove si può trovare una buona parte delle melodie popolari albanesi. Con questo, il Maestro Dingu colma la lacuna a cui ho sopra accennato parlando della mancata pubblicazione delle Melodie Nazionali; e apre la via ad altre opere di questo genere. Egli stesso o qualche altro potrà addossarsi l'incarico di continuare l'opera iniziata; se troverà l'aiuto necessario — cosa certa, specialmente in tempo di grandi opere fasciste, mentre si aprono le porte dell'Istituto degli Studi Albanesi — lo stesso Maestro potrà continuare su questa strada.

Da tempo, la musica popolare albanese ha cominciato a suscitare interesse anche nel mondo artistico straniero. Nelle colonne del periodico « Scuola albanese » nel maggio 1939 avevo tradotto e pubblicato un secondo articolo di Arbatsky, *Lo sviluppo musicale dell'Albania*, allo scopo di far conoscere ai miei compatrioti il pensiero di questo compositore straniero. Trovo giusto in tale occasione di riprodurre il suo giudizio sulla nostra musica popolare:

« La musica popolare albanese ha talmente una sua vita a parte, che se venisse sottomessa al sistema musicale occidentale, senza dubbio perderebbe molto, e forse tutto il valore poetico che essa possiede. Il popolo albanese ha custodito fin'ora, le sue melodie arcaiche. Le melodie più recenti sono piuttosto di ispirazione orientale; tanto le prime che le altre sono tanto originali, che se venissero adattate al sistema occidentale, perderebbero completamente il loro colore. Le canzoni albanesi, o sono completamente senza uno schema prestabilito, a rassomiglianza del canto gregoriano, dove il ritmo è dato dalle parole cantate, oppure hanno uno schema originale, il quale, fin da principio, si distingue da quello occidentale. Basta dire che i tempi irregolari $\frac{7}{8}$, o anche $\frac{10}{8}$, li troviamo ovunque; e in qualche punto, troviamo anche il « tredividente » $\frac{9}{8}$. Si può avere l'impres-

sione che tale materia sia molto difficile ad adattarsi alla maniera musicale dell'occidente. La cosa più importante è che in Albania il popolo minuto canta ancora a più voci, improvvisando anche, qualche volta. Per tale ragione possiamo affermare che gli albanesi hanno il materiale necessario per una creazione indipendente dell'armonia e del contrappunto originale popolare. Il sistema della musica popolare albanese va studiato nel tempo, in maniera che i giovani compositori possano avere il materiale necessario sul quale, con l'ispirazione del popolo albanese, potrebbero lavorare liberamente. Senza la musica popolare nessun popolo può creare la cultura musicale artistica, senza la base del canto popolare stesso. Attraverso lo studio della musica popolare e delle sue leggi naturali, i compositori albanesi potranno creare la cultura musicale artistica, risparmiando forse tanto inutile lavoro al quale dovettero sottostare compositori di altre nazioni ».

Questo osservatore straniero aveva già da tempo previsto l'avvento di questi canti popolari, affermando che il canto popolare albanese non si sarebbe potuto conservare a lungo. La ragione di ciò è data dal nostro secolo; secolo della radio e del grammofoono, con i quali si è maggiormente sotto l'influenza di elementi stranieri. Ancora degli anni, e poi la dicitura « Canti popolari albanesi » rimarrà soltanto un ricordo del passato. Fin d'ora si osserva questo fenomeno al suo inizio poichè questi canti li ascoltiamo soltanto nei paesi più lontani. È quindi necessità assoluta, per la conservazione di questa parte del folklore, anche negli interessi della cultura musicale internazionale, di trascrivere e conservare queste note.

All'Istituto degli Studi Albanesi il compito di prendere in considerazione queste parole e farsi guardiano di quelle ricchezze che noi chiamiamo *Tesori della Nazione*.

PROF. FILIPPO FISHTA

Da molto tempo desideravo fare una raccolta, per quanto limitata, di canti popolari, sebbene l'opinione di molti giudichi i canti nostri, roba importata e non espressione dell'anima albanese.

Che le nostre canzoni abbiano in alcuni punti influenze orientali e balcaniche non lo si può negare; del resto questo avviene in tutti i canti popolari balcanici, anche quando vengono presentati come musica originale di ciascun Paese.

La difficoltà maggiore di tale trascrizione — trattandosi qui di canzoni tutte raccolte dalla viva voce dei cantori — l'ho trovata nel fissare il ritmo, che è in completo contrasto con i tempi e ritmi usuali occidentali; e per far questo ho dovuto prender parte personalmente a gruppi di cantanti popolari, riuscendo in tal maniera ad afferrare più o meno il tempo e il ritmo giusto di queste canzoni.

Per raggiungere tale scopo, avrei dovuto girare tutte le regioni del Paese, in maniera da raccogliere sul posto le varie melodie. Tale difficoltà, mi avrebbe forse impedito, per ragioni di lavoro, di raggiungere il mio scopo. Per mia fortuna, la Radio Tirana, mi ha permesso di effettuare questa raccolta senza bisogno di spostarmi nell'interno del Paese. Difatti ho avuto qui la possibilità di essere in contatto con i vari cantanti di tutte le provincie che si alternano al microfono, realizzando così in questi ultimi tempi lo scopo desiderato.

Tale raccolta non ha la pretesa di essere né completa né perfetta. È soltanto un materiale grezzo che però rappresenta l'espressione dell'animo albanese e che altri avranno, come spero, la possibilità di elaborare, creando su queste basi, la canzone nazionale albanese.

Sperando che la mia fatica sarà ben accolta, specie da chi conosce le difficoltà che comporta questo genere di lavoro, ringrazio caldamente tutti coloro che facilitarono la stampa del primo fascicolo di questi canti e versi albanesi.

PJETER DUNGU

OH! MOJ E VOGËLA SI FLORINI.

(KANGË SHKODRANE)

(Allegretto) *v. allegro*

Oh! moj e vogëla si florini

Canto:

Oh! moj e vogëla si florini
 Oh! për mbi haznat zhe-va-hu - - - na - - - ci men a-man

me - i - e Oh! për mbi haznat
 llant e ve-ze - - - rit, sho-ta moj - - - ly - - - je!

je mbi shoqet t'ueja - more sy. sy. sy.

Oh! moj e vogëla si florini, aman aman-e-iel Oh! me dijt ti sa fort të du-juve-aman, aman-e-je.
 Oh! për mbi haznat zhe-va-hu, aman aman-e-iel Oh! sy e vetulla ti du-juve aman, aman-e-je.
 Oh! për mbi pashallart e vezirit, Oh! me kalem të zi jan shkruet, shota moj zylyje!
 Je mbi shoqet t'ueja, more sy. Je mbi shoqet t'ueja, more sy. shota moj zylyje!

Oh! marshallah ketij gershe-je-tit, aman, aman-e-je,
 Oh! porsì turra n'dorë të mbre-je-tit, aman, aman-e-je.
 Oh! zylyqar i Ali Hazretit,
 shota moj zylyje,
 Je mbi shoqet t'ueja, more sy.

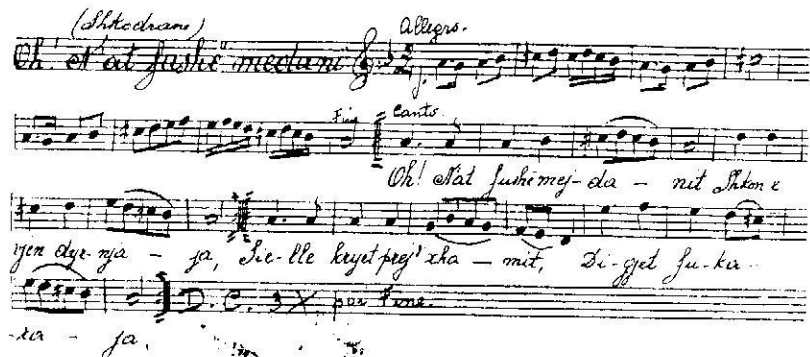
BELLA COME UN FIORINO D'ORO (CANZONE SCUTARINA)

È il ritratto di una bella scutarina. Ha capelli lunghi neri: il cantore la rassomiglia ad un fiorino d'oro.

OH! N'AT FUSH TË MEJDANIT.

(KANGË SHKODRANE)

Oh! n'at fush të mejdani
Shkon e vjen detyrja,
Sielle kryet prej' xhamit
Digjet fukaraja.

Oh! shka po t'hot' jot-am-e
Di'e nëpër di'e?
Ven dallfës m'njen'an-e
N'daç me xan'ashik-e.

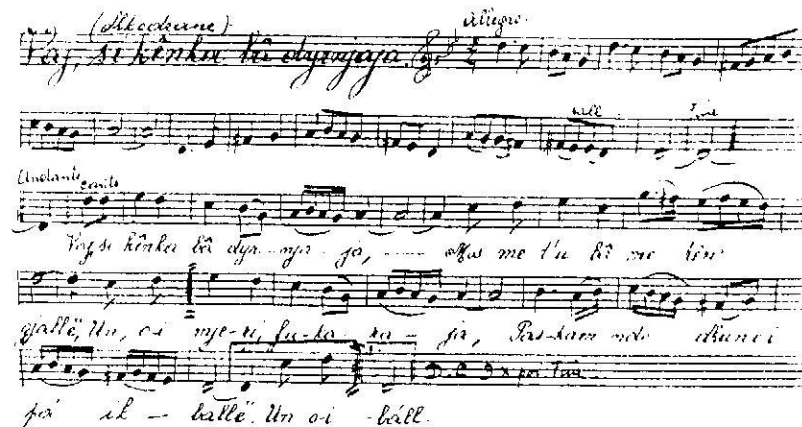
PER QUELLA STRADA PASSA TANTA GENTE (CANZONE DI SCUTARI)

L'innamorato prega la sua bella, alta come un cipresso, di affacciarsi alla finestra; giù nella strada, fra tanta gente che va e che viene, c'è il suo amante che soffre d'amore.

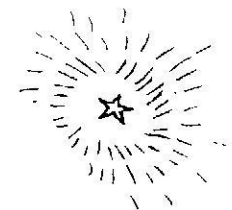

VAJ, SI KENKA BA DYRNJAJA.

(KANGË SHKODRANE)

Vaj, si kenka ba dyrnjaja,
Mos me t'u ba me kene gjalle.
Un, o t' mjeri, fukaraja,
Paskam ndollun-o pa ikballe.

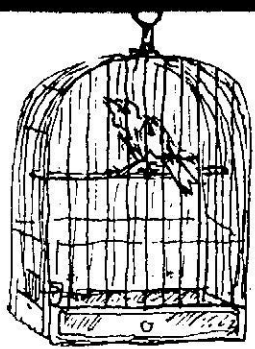
Gji h prej hallit, prej siklett,
M'u ba borxh me dale me trete,
Mora rrugat e gyrbelit
Selametin për me gjete.

Rrugën mar'me lot e lava,
Der sa merrina jabunxhi,
Zemra m'tha gjithmonë se kjava
Qysh i vogël-o der n'pleqni.

AHIMËII COME È DIVENTATO IL MONDO! (CANZONE SCUTARINA)

È il canto di un volontario esiliato che mai non trova pace.

GEM MBI GEM KËNDON BYLBYLI.

(KANGË SHKODRANE)

(Shkodrane) *Allegro*

Gem mbi gem këndon bylbyli
 ra je-shi--le nji byl-byt kë--ndon, Goxhe ç'i li drandafilli
 mbi shoqet lul--zon. Goxhe ç'i li drandafilli mbi sho-
 -qet lul zon.

Nder n'ato kodrat jeshile
 nji bylbyl këndon.
 Goxhe çili drandafilli
 mbi shoqet lulzon.

Gem mbi gem këndon bylbyli
 mushun me maraz
 Kuer i than' se gardalinen
 t'a kan ndrye n'kafaz.

Prai, bylbyl, se mjaft lot derdhe
 ti për dashuni.
 Çou e hyp ti prap n'at çerdhe,
 mos rri në vetmi.

Kudo, bylbyl, se erdh prendvera,
 çilin mal e fushë.
 Si me vjellça e lule tjera
 bahçet kenkan mbushë.

Eulja e për çille zymyli,
 por tash gjindet rrall.
 Kshitu mbaroj kangen bylbyli,
 i dha fund me mall.

FRA LE FRONDE CANTA L'USIGNUOLO (CANZONE SCUTARINA)

Canta l'usignuolo, fra le fronde dell'allero: è pieno di tristezza il suo canto; la sua compagna non viene in galibia!

METELIKUN T'A KAM FALË.

(KANGË SHKODRANE)

(Shkodrane) *Allegretto*

Metelikun t'a kam falë
 she le--li--kun t'a kam falë E bej--a man
 a--man! Ti a--la s'e ke' hargju, a--man--
 Dhy ka--lem e me--re--qej--e, gjyl fet t'ue--ja me i shkru, E sa e
 he--kur je'

Metelikun t'a kam falë,
 E bej, aman aman!
 Ti ala s'e ke hargju, aman-e.
 Blej kalem e mereqep-e,
 Gjyllet t'ueja me i shkru,
 E sa e bukur je.

Të kam thirr' nji nat' me bujt',
 E bej, aman aman!
 M'a don hatri me m'ardhë, aman-e.
 Ti kujton se due me lujt-e,
 Maraku ne ty m'ka xanë,
 E sa e bukur je.

N'at dekit qi t'dalin hana,
 E bej, aman aman!
 Dalim bashk e rrim ne fresk, aman-e.
 Drue qyqja se m'dikton nana,
 T'baj me dijt me i guralec,
 E sa e bukur je.

TI HO DATO UNA MONETA (CANZONE SCUTARINA)

*Ti ho dato una moneta, o mio bene; è tanto tempo ormai e tu non l'hai ancor spesa.
 Ti ho chiamata più volte e tu non sei venuta!
 Vieni ti prego, a sera nel giardino; nessuno ci vedrà.*

DASHTNIJA KJOFT MALLKUE.

(KANGË SHKODRANE)

(Shkodrane) *Allegro.*

Canto men.

Kjo dashtnija kjoft mallkue

Kjo dashtnija kjoft mallku - e

Qi s'më len as-pak m'u ndale, Ty moj lule, ja ti shkru - e Spa-kut dyj hi

Spakut dyj moj lule, ja ti shkru - e Spa-kut dyj hi. Oh!

Oh! mall'i yt s'më la der - man a-man Oh! Oh!

Oh! mall'i yt s'më la. der - man a-man. Iki she krijk un i mys - ri

Iby-shem n'pre - heri t'and.

Kjo dashtnija kjoft mallkue
 Qi s'më len aspak m'u ndale.
 Ty, moj lule, pa t'i shkruet
 S'pakut dy-tri fjale.
 Oh! mall'i yt s'më la derman, aman!
 T'kishe krahe un i mjeri t'bijshem n'prehen t'and.

Ty, moj lule, nji herë t'zgjodha,
 E në zemër të mbaj ndry.
 Ndon se larg prej teje ndodha,
 Menden e kam n'ty.
 Oh! t'shkretën zemër ç'ma ke ther, aman!
 Drue po des un, o i mjeri, pa të marrun eri.

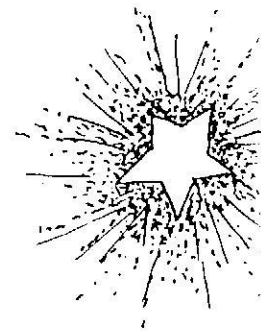
Syt prej lotve rrin pa terun,
 Lodja ime n'ty pikojt.
 T'ishamit e ksaj zemres therrun
 Kurr hallall mos tkjoft!
 Oh! n'ander m'ujen e më trazon, aman!
 Zemten t'ime l'ngratën n'vaj përherë m'a çon.

MALEDETTO SIA L'AMOREI (CANZONE SCUTARINA)

Maledice l'amore che lo tiene lontano dal suo amato bene rendendolo infelice; avesse almeno le ali per poter volare al seno della sua bella!

HYLLI QI DEL N'SABAH!

(KANGË SHKODRANE)

(Shkodrane) *Allegro.*

Hyllt qe del n'sabah!

Hyllt qe del n'sabah!

del n'sabah - e, Qi she rreth dyr - njan, — — — "E" hi -

dem mos bën ta-mah-e, Del e luan një - ran.

Ti hyll qi del n'sabah-e,
 Qi shendrit dyrnjan,
 Te lutem mos ban tumah-e,
 Del e ban sejan.

Po ç'ka kan'kta djelmt e ri,
 Qi nuk rrin rahat?
 Janë t'msuemun qyshë n'vocri
 Me marr nasihat.

Kjani, fush'e kjani, male,
 Si asht ba dyrnjaja!
 Djelmt e ri janë mbushë me halle,
 I ka xanë sevclaja.

Djelmt e ri pse po i gërgitni,
 Ata nuk kan faj!
 I gergasin vajzat vele,
 Ato jan për të vra.

LA STELLA CHE SORGE AL MATTINO (CANZONE SCUTARINA)

Il poeta rivolge la sua invocazione alla stella del mattino, pregandola di non essere avara di luce e di splendore.

• Ma la natura è in pianto,
 perchè i giovani son tristi.
 La colpa è delle fanciulle,
 che li tormentano con l'amore!

MOJ XHEMILE.

(KANGË SHKODRANE)

Moj Xhemile, ku t'xu 'hyll'i dritës?
Më ka xanun nder fushat e Dibrés.

Moj Xhemile, shka i lakmoue Hoxhës?
I lakmova kalemin e dorës.

Moj Xhemile, ku t'xu hyll'i natës?
Më ka xanun nder fushat e Mates.

Moj Xhemile, shka më ke në gushë?
Haili Aga më ka vra me pushkë.

Moj Xhemile, shka i lakmoue prijtit?
I lakmova unazën e gishtit.

Moj Xhemile, shka më ke në gjë?
Kam dy lule mbushun me dashni-e.

Moj Xhemile, shka i lakmoue popit?
I lakmova l'azrat e motmotit.

AH MIA XHEMILE (CANZONE SCUTARINA)

Il canto è dedicato a una ragazza, bella e seducente, amata da tutti.

MOJ FELLANXË QI RRI NË KAFAZ-E.

(KANGË SHKODRANE)

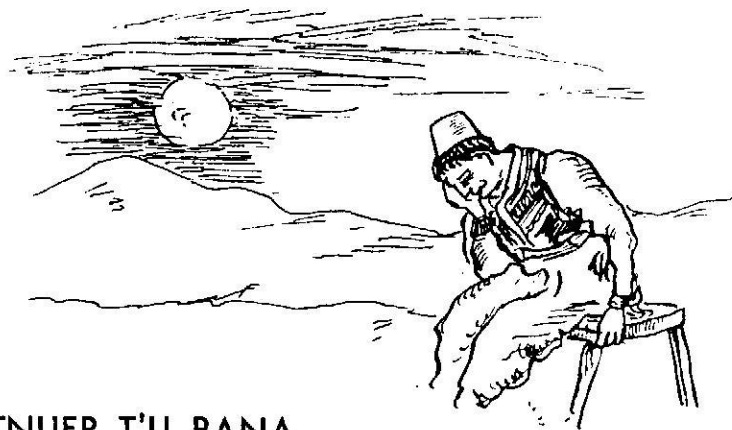

Moj fellanxë qi rri në kafaz-e,
Anniku te ka zaptu, aman aman,
Anniku te ka zaptu;
Dan se je mbushun me maraz-e,
Fillon kangen m'e këndu, aman aman,
Fillon kangen m'e këndu.

Ik fellanxa, aman prej kafazit,
Shkon në mal ku binte bor', aman aman,
Shkon në mal ku binte bore,
Jalla u djegsha me voj gazit,
Nuk te la pa t'shti në dor', aman aman,
Nuk te la pa t'shti në dorë.

L'UCCELLO CHIUSO IN GABBIA (CANZONE SCUTARINA)

L'uccello chiuso in gabbia, canta di dolore! Il poeta raffigura in questa similitudine la sua amica, rapita da un altro. Ma il giorno che l'uccello volerà via verso le montagne, egli lo seguirà, fino alla morte.

DASHTNUER T'U BANA.

(KANGË SHKODRANË)

(Shkodrane) *Andante.*

Dashtnuer t'u bana

Un ty moj lu -- le *Erë -- jet si ha -- mi --*

at'ze -- mee m'i fe -- me -- Erë -- me

Dashtnuer t'u bana
Un ty, moj lule,
Rrezet si hana
N'zemer m'i prune.

Prej s'lerg m'shikjove
Si rrezja e diellit
Kur m'u afrove
Si enjëll qiellit.

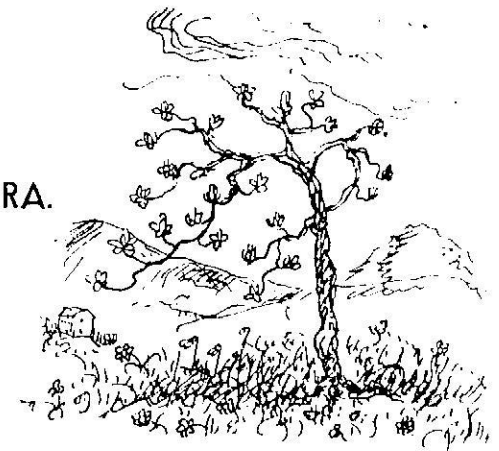
Tuj kja syt po m'rrin,
M'ka lodh' dashtnija,
Të kesh' moj mirsin
T'ruejt Perendija.

SONO INNAMORATO DI TE (CANZONE DI SCUTARI)

Sono innamorato di te, bel fiore! mi hai guardato di lontano e gli sguardi tuoi colpiscono l'animo mio come raggi del sole e della luna. I miei occhi sono pieni di lacrime e l'amore mi ha stancato. Se avrai per me misericordia Iddio ti aiuterà.

TË GËZOJM SE ERDH PRENDVERA.

(KANGË SHKODRANË)

(Shkodrane) *Allegro*

Të gëzojm se erdh primaverë

Se gë -- zojm se erdh prim --

ve -- ra për -- së -- ri. *Se gë --*

zojm se erdh prim ve -- ra për -- së -- ri *Tuj -- me t'gjë t'ha*

lu -- let t'je -- ra, Bashk me ty, moj dha -- ndo -- fi -- lle,

Do -- lë -- -- rej. Pa -- mi i rej.

Të gëzojm se erdh primavera
perseri
Për mbi gjitha lulet tjera,
Bashk me ty, moj drandofille,
Do të rri.

Ganxhe t'bukra në behar-e
kuer shpërthen,
Dashunin n'zemer m'a njall-e
Era e yte, mori lule,
Kah të cjen.

Tash sa kohë qi s'jemi pamun
na të mjerë,
Mos të rrim më kshu tuj kjamun,
A vitu, o mori lule,
Të marr erë.

Mos t'na shkoj, moj drandofille,
kjo primavere,
Bashk me ganxhe gemin sille,
A vitu, o mori lule,
Të marr erë.

DOBBIAMO ESSER FELICI PERCHÈ È GIUNTA PRIMAVERA (CANZONE DI SCUTARI)

È giunta primavera ed io ti sto vicino come un fiore all'altro fiore!
È nato l'amore nel mio cuore, come sbocciano i fiori a primavera.
Accostati o bel fiore, perché io aspiri tutta la tua fragranza!

KARAJFILAT QI KA SHKODRA.

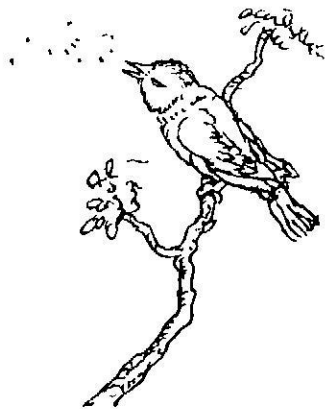
(KANGË SHKODRANE)

(Shkodrane) *Falzer lento.*

Karajfilat qi ka Shkodra
 Ka raj - fi - lat qi - ka -
 Shko-dra, ofe-det o kund nuk janë! Ka-raj - gan-xhe t'mdhaja,
 gan - xhe - t'vog - la, me erëmbë shu-tyr zjer, a-man-a-man.
 Et to gan-xhe t'më - preki do-ra, ofe-det o kan zi - janë.

Karajfilat qi ka Shkodra,
 Medet o kund nuk janë.
 Ganxhe t'mdhaja, ganxhe t'vogla,
 Me erë mbushin dyrnjan, aman, aman.
 Ato ganxhe s'm'i prek'dora,
 Medet o kan zijane.

Drandofillja lypte hije,
 Medet o per me çil.
 Gjethi i dulin fije-fije,
 Medet o ç'erë të mir', aman aman.
 S'gjiendet kush me t'u perzi-e,
 Medet, moj drandofill.

Marangjyli kaq i bukur,
 Medet o por s'ka erë.
 Me i'a prek' gjethin me pupul,
 I Cishin të gjithë me i her', aman aman
 Me i'a prek' gjethin me pupul,
 Aman, doren ç'l'a therë.

I GAROFANI DI SCUTARI (CANZONE SCUTATINA)

Le belle ragazze di Scutari son simili a bei fiori e riempiono l'aria della loro fragranza. Ma son fiori proibiti e nessuno può toccarli!

IPTIDA DUE ME FILLUE.

(KANGË SHKODRANE)

(Shkodrane) *Alligro*

Iptida due me fillue
 A-man se m'ka xanë i ziu marak-e,
 Në m'a dag moj hatrin mue,
 Oh! tjetër kend mos kyrr aspak-e,
 S'ma din kush hallin qi kam,
 Edhe u dogja për se gjallë,
 U shkrima si bura u'shham,
 Begenis, fole nji fjalë.
 Edhe un moj s'jam kujtur
 Aman se ka marrun vesht jot-am-e,
 M'çove fjalë se jam idhnue,
 Oh! po t'a qes moj nji ket kang-e,
 Kango t'dal e t'marr dyrnjanë,
 E gjithkush ka per t'a kndue,
 Lutju vet', moj bij, s'at ame,
 Le t'na thrasin m'u pajtue.

Iptida due me fillue,
 Aman se m'ka xanë i ziu marak-e,
 Në m'a dag moj hatrin mue,
 Oh! tjetër kend mos kyrr aspak-e,
 S'ma din kush hallin qi kam,
 Edhe u dogja për se gjallë,
 U shkrima si bura u'shham,
 Begenis, fole nji fjalë.

Edhe un moj s'jam kujtur
 Aman se ka marrun vesht jot-am-e,
 M'çove fjalë se jam idhnue,
 Oh! po t'a qes moj nji ket kang-e,
 Kango t'dal e t'marr dyrnjanë,
 E gjithkush ka per t'a kndue,
 Lutju vet', moj bij, s'at ame,
 Le t'na thrasin m'u pajtue.

VOGLIO COMINCIARE (CANZONE DI SCUTARI)

Un giovane ama una ragazza che non ha per lui né fiori né parole. Dedicata ad essa questi versi, che son una triste preghiera d'amore.

FLOKT M'I KISHE KRRELA-KRRELA.

(KANGË SHKODRANE)

(Shkodrane)

Allegretto

Flokt m'i kishë krrela-krrela
 Bash - le - ge - tit, moj,
 mu - ka - be - tit, Pru - ne ka - fun - o - për - me - pi.
 Bu - za m'dridhet, moj, prej k'jah - me - tit, Fel - aka - ni - në -
 dora mu - ngri.

Bash lezetit, moj, muhabetit,
 Prune kafen-o-për me pi.
 Buza m'dridhet, moj, prej k'jahmetit,
 Felxhani në dor'm'u ngri.

Duert m'i kishë, moj, si hakiku,
 Gishtat t'u si qehtibar.
 Shum hallet qi ka ashiku,
 Kuer mendon se del behar.

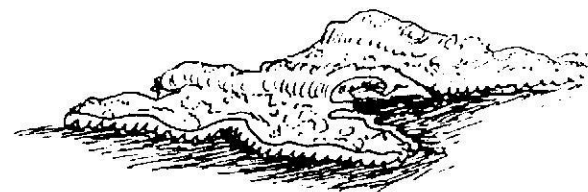
Flokt m'i kishë, moj, krrela-krrela,
 E me ty m'shkoj mundi bosh.
 Per në l'ardhsha, moj, ma kah dera,
 Zot në shpi mos vofsha shndosh.

I TUOI CAPELLI ONDULATI (CANZONE DI SCUTARI)

*Quando mi offrivi il caffè, le labbra mi tremarono e la tazzetta mi gelò la mano.
 I tuoi capelli sono ondulati, le tue dita sono sottili; se ti rivedo muoio.*

M'A GËZOSH SHAMIN E KUQE.

(KANGË SHKODRANE)

(Shkodrane)

Allegro

M'a gëzosh shamin e kuqe
 E m'a gëzohë -
 min e - kuqe - - hej a - - man. E, as a man moj
 lugi ber - lu - ge - - hej a - - man.

E m'a gëzosh shamin e kuqe,
 Hej, aman.
 E jasaman, moj buze-burbuqe,
 Hej, aman.

Oh! bini lulja, moj, në mur-e,
 Hej, aman.
 E për mas tejet u dogja nur-e,
 Hej, aman.

E m'a gëzosh shamin jeshile,
 Hej, aman.
 E jasaman, moj drandofille,
 Hej, aman.

Oh! ç'po shkëlqen vallja e Nurise,
 Hej, aman.
 Oh! ti je hylli i bukurisë,
 Hej, aman.

PER IL TUO FAZZOLETTO ROSSO (CANZONE SCUTARINA)

Augurio ad una bella fanciulla, per il suo fazzoletto rosso.

BALLI I YT PRENDVERA

(KANGË SHKODRANE)

(Shkodrane) *Allargato*

Balli i yt prendvera
 çil, moj, drandofille,
 Kuer më del te dera, moj,
 syt e mi' m'i çile, A-to let-rat t'ue-ja, moj,
 në xhep do t'i ruej- e. A-to let-rat t'ue-ja, moj,

Sia kallxoj kër - kuj - e.

Balli i yt prendvera çil, moj, drandofille,
 Kuer më del te dera, moj, syt e mi' m'i çile,
 Ato letrat t'ueja, moj, në xhep do t'i ruej-e.
 Ato letrat t'ueja, moj, s'i a kallxoj kerkuj-e.

Vaj mëdet për mue, për hallet e mija,
 Kush u ba sebeb, o moj, me na u shtu dashnije.
 Ato letrat t'ueja, moj, në xhep do t'i maj-e
 Ato letrat t'ueja, moj, me lot do t'i kja-j-e.

Flokt e gjat e t'hollë nuk t'i xen shamija,
 Fryni era e malit, moj, m'i muer mendt e mija.
 Ato letrat t'ueja moj, në xhep do t'i ruej-e.
 Ato letrat t'ueja moj, s'i a kallxoj kerkuj-e.

Vet më ke pëlqye, more fëlqigen-e,
 Vetullën mi sy, o moj, si lisi më gem-e
 Ato letrat t'ueja, moj, në xhep do t'i mbaj-e.
 Ato letrat t'ueja, mo, me lot do t'i kja-j-e.

Fjal'ti më ke çue, më t'a maftun besën,
 E më rren' për dit', o moj, po vi sot-e nesër.
 Ato letrat t'ueja, moj, në xhep do t'i ruej-e.
 Ato letrat t'ueja, moj, s'i a kallxoj kerkuj-e.

IN TUA FRONTE È PRIMAVERA (CANZONE DI SCOTARI)

L'amante soffre per la sua bella che mai sa mantenere promessa d'amore. Il vento che soffia forte fra i suoi lunghi capelli le ha portato via ogni memorial

NJI TUBË DRANDOFILLE.

(KANGË SHKODRANE)

(Shkodrane) *Allargato*

Nji tubë drandofille
 Oh! një tubë drando je lë për t'çoj
 Oh! më kto lule të po të an - koj
 oji për - për për da - shu - ri, a man një për - për për
 se për për për me me ke - çu a man të me se për
 ato shu me
 me ke çu
 Oh! se ç'po m'grin'e po m'copton,
 Mikun t'and në vorr po çon.

Oh! një tubë drandofille po të çoj,
 Nji peshqesh për dashuni-aman një peshqesh për dashuni.
 Oh! më kto lule po të ankoj
 Se në zemër më ke gri-aman, së në zemër më ke gri.
 Oh! se ç'po m'grin'e po m'copton,
 Mikun t'and në vorr po çon.

Oh! ktyne luleve dij-a hallin,
 E shikoj me sy tuj kja-aman, e shikoj me sy tuj kja,
 Oh! merr-i erë se t'larqojn mallin
 Për n'e paç ndo pak sevda-aman, për n'e paç ndo pak sevda.
 Oh! thuj se mikun, mikun m'i ka çu,
 E me lot due me i vajtu.

Oh! lott prej syve jam tuj derdh-e,
 E s'ka metë as pik'gjakut-aman, e s'ka metë as pik'gjakut,
 Oh! pors'i drandofilla e verdhe
 Jam i terun, o, prej marakut-aman, jam i terun, o, prej marakut.
 Oh! se maraku yt, o, më ka loithe,
 Je e kuqe, mo, pors'i molle.

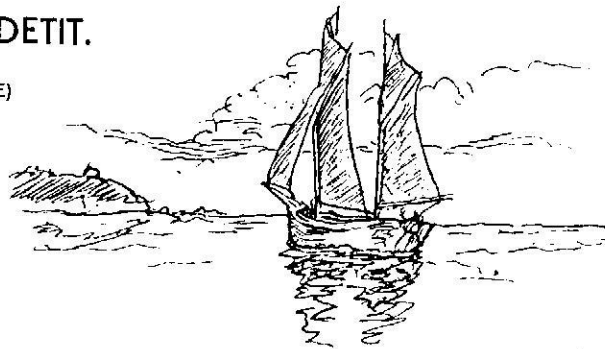
UN MAZZO DI ROSE (CANZONE SCOTARINA)

A te, bella fanciulla, questo mazzo di rose, quale segno di un grande amore, in un cuore che tutto ti è dedicato

KANGA E DETIT.

(KANGË SHKODRANE)

(Shkodrane) *allegro*

Fine *meno*

O ti det, o uj - i myt - me,

ku gjithmori u gje - te - plot,

Jar, - aman - e Shumker kua

me, fu - .. nde s'ku gjet, ku do t'jet ma ri - mi i jot?

DC fine

O ti det-o uj i myt me,
Që gjithmon u gje te plot,
Jar, aman-e.
Shum kerkueme, fundi s'tu gjet,
Ku do t'jet marimi i jot?

Sa vapore, sa gjemije,
Mbi ty shkojnë e s't'bajn zollum,
Jar, aman-e.
Ti ke hyqem me i perpi,
Por je i gjanë e durun shumë.

Kuer un hypi maje tejel,
Marr turbin e baj sejrën,
Jar, aman-e.
Don me m'dalun mendt prej krejet
Kuer e shof tallazin t'and..

LA CANZONE DEL MARE (CANZONE DI SCUTARI)

Un ode al mare, alle sue bellezze e alla sua maestosa grandiosità.

IKA, MOJ XHANE!

(KËNGË KORÇARE)

(Korçare) *allegretto*

Ika, moj xhane

I - ka moj, xha - ne, i - ku, moj i ka,
Gje - ta, moj xha - ne, gje - ta, moj gje - ta,

I - ka, mo - ra ma - let - e.
Gje - ta një lej - thi' plot kut - ra

Ika, moj, xhane, ika, moj ika,
Ika, mora muletë.
Gjeta, moj xhane, gjeta, moj gjeta.
Gjeta një lefthi plot kukrra.

Mora, mojxhane, mora, moj mora,
Mora une, theva njezi.
Gjeta, moj xhane, gjeta, moj gjeta,
Gjeta brenda një fellozi.

SONO PARTITO, CARA MIA (CANZONE DI CORCIA)

Un giovane è partito per le montagne, dove ha trovato una graziosa fanciulla, simile ad una petrule.

MANUSHAQKEZ E MAVI.

(KËNGË KORÇARE)

(Këngë) *allegro*

M'a ke shtëpinë në gur'i zi,
 Manushaqkez e mavi.
 Me l'etë vjehër mos ki mëri,
 Manushaqkez e mavi.

o-ka - ko shtë- pin në gur' i zi, o-ka - me
 o-ka - te ti vje- r mos ki me- ri

shaq-kez e - ma - vi. o-ka - v.
 " " " " " o-ka - v.

M'a ke shtëpinë në gur'i zi,
 Manushaqkez e mavi.
 Me l'etë vjehër mos ki mëri,
 Manushaqkez e mavi.

Të vjen bandilli tri here në mot,
 Moj sy-zeze qaj me lot!
 T'a sjell justanin asfale plot,
 Moj sy-zeze qaj me lot.

Të vij një muaj e nuk shkoj dot
 Moj sy-zeze qaj me lot!
 Me l'et-kunatë mos kesh mëri,
 Manushaqkez e mavi.

VIOLA CELESTE (CANZONE DI CORCIA)

Un giovane prega il suo amato bene di non essere triste e di non litigare con la suocera; egli verrà a trovarla tre volte l'anno, portandole ricchi doni.

ÇOBANKË, JE SHQIPËTARKË.

(KËNGË DROPULLITE)

(Korçare) *Allegretto moderato*

Çobankë, o-ka - ku ke' në - në o-ka - ku - be, o-ka - ku - be, o-ka -
 ku ke' në - në o-ka - ku - be, o-ka - ku - be, se - ti - në, moj o-ka - ku - be, je
 le - je shqip - tar - kë, se - ti - në, moj o-ka - ku - be, je - le - je shqip - je
 tar - kë.

Nuku ke nënë as baba, çobankë,
 Se tinë, moj çobankë, je bije Shqiptarke;

Ketu s'ke motër as vlla, çobankë,
 Se tinë, moj çobankë, je bije Shqiptarke.

Ketu s'ke nënë as baba, çobankë,
 Se tinë, moj çobankë, je bije Shqiptarke.

Xibun me klinda e ke, moj çobankë,
 Se tinë, moj çobankë, je bije Shqiptarke.

Leshrat e verdha ç'm'i ke, moj çobankë,
 Se tinë, moj çobankë, je bije Shqiptarke.

VILLANELLA, SEI ALBANESE (CANZONE DI DROPULLI)

Il poeta descrive la bellezza di un'albanese residente in Grecia, senza genitori e sola al mondo; e lo ricorrono la sua origine albanese.

PARE, KUSH TA PREU FUTANË.

(KËNGË KORÇARE)

(Korçare)
Allegro moderato

Para kush ja preu fustanin
Ja-re moj kush ta
Tel-ka - Es me -
preu fus - ta - ri - dhe ju bu - lu, moj, të ke - ge - ri! Ja - ri - na - ni
ka - l - shca - ni
ma - ni - na - ni - na - ni - na - ni, na e - dhe t'u bëf - të, moj, në - në - ja!
Ma - ni - ja kë - cur - se - ja, di - oje, moj, ja - na - re - ja
fin

Pare, moj, kush moj, t'a preu fustanë,
Dhe jububu, moj, të keqenë!
Petraqi me Vasil-Shqanë,
Dhe jububu, moj, të keqenë!
Tarinani, nani-nani-nani-na,
Eh t'u bëftë, moj, neneja!
Neneja, kercureja,
Linjë, moj, paçavureja.

Parja ç'hapi kafene,
Dhe jububu, moj, të keqenë!
Hajde një grosh ç'e bëri fitxhanë,
Dhe jububu, moj, të keqenë!
Tarinani, nani,
etj...

O fort i ngushtë moj nënë sjtull,
Dhe ju thafshin kush t'a ka gëpu!
O fort i ngushtë dhe fort i gjere,
Dhe ju thafshin, moj, ato gersherë!
Tarinani, nani,
etj...

Haj! kur na shkon-o moj përpara,
Dhe fesh-fesh, moj, të bën mesalla!
Hajde fet me sy, fet me qepallë,
Dhe ç'na jute moj në dhe te gjallë!
Tarinani, nani,
etj...

CHI TI HA CUCITO IL VESTITINO? (CANZONE DI GORCIA)

In questa poesia viene criticato l'abbigliamento di una giovanetta troppo moderna.

O LLOKUMJA ME SHEQER.

(KËNGË KORÇARE)

(Korçare)
Allegretto

O llokumja me sheqer
O llo-kuon-ja me she-qer,
kush të ka të - për - kë - dhet. Tra - la - la, la - la - la, la - la - la,
Tra - la - la, la - la - la, la - la - la,

O llokumja me sheqer.
Kush të ka të perkëdhet. — Tra la la, la la, la la la;
Tra la la, la la, la la la.

O llokumja në kuti.
Kush të ka të man në gji. — Tra la la, la la, la la la;
Tra la la, la la, la la la.

Ore djal, që pi rakine,
Nuk e di ku e ke shtëpinë. — Tra la la, la la, la la la;
Tra la la, la la, la la la.

Ore djal, që pi konjaknë,
Nuk e di ku e ke konaknë. — Tra la la, la la, la la la;
Tra la la, la la, la la la.

Ore djal, që e pi verën,
Nuk e di ku e ke derën. — Tra la la, la la, la la la;
Tra la la, la la, la la la.

Ore djal që e pi duhanë,
Nuk e di ku e ke dyqanë — Tra la la, la la, la la la;
Tra la la, la la, la la la.

DOLCE ZUCCHERATO (CANZONE DI GORCIA)

Descrive una fanciulla per la quale tutti si ubriacano.

TI M'U TRASHËGOFSH, MOJ BIJË.

(KËNGË KORÇARE)

(Korçare) *Moderato.*

Ti m'u trashëgojsh, moj bijë, Ti mar-to-ri me-nië
 Për-tij lu mit - e Ti m'u tur - në - - - - - - - - - - - - - - -
 Ti me lu - rin - e

Të marlovi nënia
 Përtej lumitë.
 Ti m'u trashëgojsh, moj bijë,
 Ti me burrinë.

Fustanë të shkurte
 Përmbi gjunjetë.
 Ti m'u trashëgojsh, moj bijë,
 Ti me burrinë.

Me shami Korfuzi
 Lidhur gushënë,
 Ti m'u trashëgojsh, moj bijë,
 Ti me burrinë.

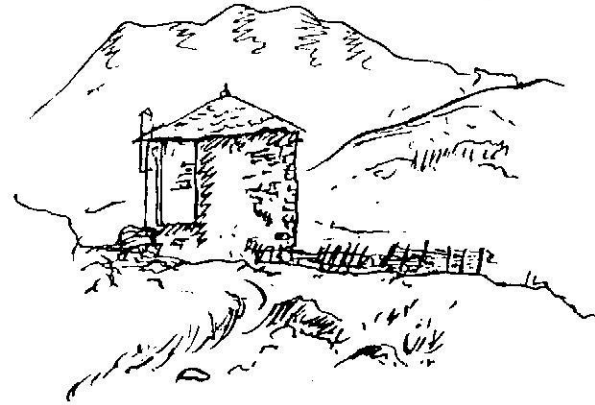
Ti posi zorkadhe
 Mirnje udhënë.
 Ti m'u trashëgojsh, moj bijë,
 Ti me burrinë.

CANZONE DI NOZZE (CANZONE CORCIARA)

Dice la madre alla sua figliola: Ti ho sposata, figlia mia, in un paese al di là del fiume; ti vedo ora andare per la strada col viso allegro, il fazzoletto di Corfù attorno al collo, le gonne corte fino alle ginocchia...
 «Che tu sia figlia detta col tuo marito!».

ZOGË, KU MË QËNKE RITUR.

(KËNGË KORÇARE)

(Korçare) *Moderato.*

Zogë, ku më qënke ritur? Zogë, moj, ku më qënke ritur?
 ku më qënke haj-de moj e ritur - e?

Zogë, ku më qënke ritur,
 Hajde moj riturë?
 Anës e pas anës
 Hajde moj lumitë.
 Zogë, moj me mishn-e
 Hajde pellumbitë
 Zogë, moj ku me qënke
 Hajde moj riturë?
 Anës e pas anës
 Hajde moj magjesë.
 Eja moj me tuln'e
 Hajde-kulaçesë.

UCCELLINO, COME SEI CRESCIUTO? (CANZONE DI CORCIA)

La canzone descrive la bellezza di una fanciulla graziosa e gentile, che è cresciuta nutrendosi di carne di colomba.

MOJ MATKË CULLUFE-PRERË.

(KËNGË KORÇARE)

(Korçare) *allegro*

Moj matkë
Oh! at-ki, të thret jot -- e ma
Tan-tir-na-mi - ma. oh! at-ki, të thret jo - e ma
Tan-tir-na-mi - ma.

Matkë, të thret jot-eme, — Tantirnanina.
 La te thresë sa të dojë, — Tantirnanina.
 Të më donte, s'më martonte, — Tantirnanina
 Më martovë dhjetë vjeç, — Tantirnanina.
 Më dha burrin dyzet vjeç — Tantirnanina.
 Nëntë muaj bëra një djalë, — Tantirnanina.
 Erdhën shoqet dhe më panë, — Tantirnanina.
 Mashalla djalit s'm'i thanë, — Tantirnanina
 Darovë djalit s'm'i dhanë, — Tantirnanina.
 Vetëm njëdhjetë djalit m'i dhanë — Tantirnanina.

O BELLA DAI CAPELLI CORTI (CANZONE DI CORCIA)

Una fanciulla è andata sposa; il suo canto è molto triste, perché essa è tanto giovane e la sua mamma la sposò ad un uomo anziano.

NJËZETEPESË GËRSHETA.

(KËNGË KORÇARE)

(Korçare) *Moderato.*

Oh! njëzetepesë gërsjeta
Oh! njëzetepesë gërsjeta
I nënrësor-ri pa fjetë, shqishë - je, ong lu - le.
Oh! sa e bukur që je.
Oh! sa e bukur që je.

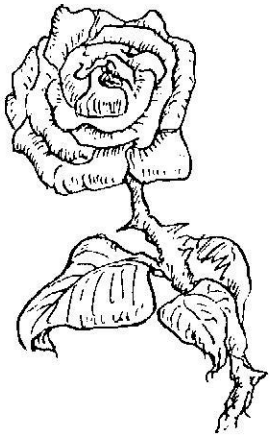
Oh! njëzetepesë gërsjeta
 Ti nënrësor pa fjetë,
 Moj Shajë, moj lule,
 Oh! sa e bukur që je.

O ti s'mi nënrësor dot,
 Mor mustajja borsilek,
 Moj Shajë, moj lule,
 Oh! sa e bukur që je.

O ti m'i nënrësor tanine,
 Mor mustajja-trendeline,
 Moj Shajë, moj lule,
 Oh! sa e bukur që je.

SON 25 TRECCE (CANZONE DI CORCIA)

L'amato bene ha venticinque trecce ed è simile ad un bel fiore! Prima di addormentarsi, egli le ha cantate una ad una.

MU NË BASHTËN T'ENDE.

(KËNGË KORÇARE)

(Korçare) *Allegro Moderato*

Mu në bashkën t'ende të këndon bilbili-aman, Mu në bashkën t'ende të këndon zogu-aman;
 Nga sev-daja jote, çupë e vogël, çeli trëndafili. Ngaj sev-daja jote, çupë e vogël, çeli borziloku

mu në bashkën t'ende të këndon bilbili-aman

Mu në bashkën t'ende të këndon bilbili-aman, Mu në bashkën t'ende të këndon zogu-aman;
 Nga sev-daja jote, çupë e vogël, çeli trëndafili. Ngaj sev-daja jote, çupë e vogël, çeli borziloku

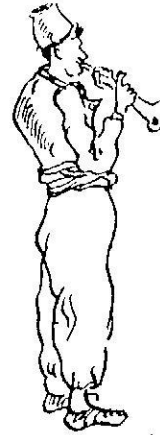
Pa rrefemë udhën, djalë, nga të shkoj-aman.
 Ka zem'një çupë e vogël edhe po dëgjon.

*Cominciamo a cantare l'usignuolo accanto
 con la sua passione' felle de fanciulla che l'ha scollato la rosa*

NEL TUO GIARDINO (CANZONE DI CORCIA)

Nel giardino di una bella fanciulla, dove canta sempre l'usignuolo, è sbocciata una rosa.

l'usignuolo fa rumore da strada dove a può passare

SEÇ KËNDON BILBILI.

(KËNGË KORÇARE)

(Korçare) *Moderato*

Seç këndon bilbili-aman, Mu në bashkën t'ende të këndon zogu-aman;
 Nga sev-daja jote, çupë e vogël, çeli trëndafili. Ngaj sev-daja jote, çupë e vogël, çeli borziloku

Seç këndon bilbili-aman

Poseve, moj lule lule, poseve;
 Seç ka marre havaz' e nuseve,
 Nuseve, moj lule lule, nuseve:
 Lum kush i ka.
 Lum kush i do,
 Lum ata bandille
 Qe lasin me to.

Poseve, moj lule lule, poseve;
 Fushave, moj lule lule, fushave;
 Hajde per inat të çupave,
 Çupave, moj lule lule, çupave:
 Lum kush i ka.
 etj...

Po këndon bilbili ferrave.
 Ferrave, moj lule lule, ferrave;
 Hajde per inat te vjehrave.
 Vjehrave, moj lule lule, vjehrave:
 Lum kush i ka.
 etj...

COME CANTA L'USIGNUOLO (CANZONE DI CORCIA)

Canta l'usignuolo, nei campi, nei cespugli, intorno ai pozzi, la melodia delle spose. O fanciullo, beato chi è una sposa!

SHKONTE PLAKA MALIT-O.

(KËNGË KORÇARE)

(Korçare) *Andante*

Shkon-te pla-ka -
ma-lit - o, jo mo-re jo. - a-fe të dei të bi-jat-o,
jo mo-re jo.

Shkon-te plaka malit-o, jo more jo.
Me le tri te bijat-o, jo more jo.
Thot' e madhja më marto, jo more jo.
Thot'e-jema ç'burrë do? jo more jo.
Dua burrë kujunxhi, jo more jo.
Te më veshë më flori, jo more jo.

Thot' e vogla më marto, jo more jo.
Thot' e jema ç'burrë do, jo more jo.
Dua burrë saraf, jo more jo.
Të më bëkë me sahat, jo more jo.

ANDAVA LA VECCHIA AL MONTE (CANZONE DI CORCIA)

Passa una vecchia con le sue tre figlie; e queste, una dopo l'altra le dicono che si vogliono maritare.

Ç'U NGRIT LULJA NË MËNGJES.

(KËNGË KORÇARE)

(Korçare) *Ulligju*

Ç'u ngrit lulja në mëngjes.
në mëngjes. Dy-ke fshirë syt' e zez.
Ç'u ngrit lulja në mëngjes.
C'u ngrit lulja në mëngjes.
Dy-ke fshirë syt' e zez.

C'u ngrit lulja në mëngjes
Dyke fshirë syt' e zez
Dyke fshirë syt' e zez
Me shaminë allgijvez.
Me shaminë allgijvez
Ç'i ra bashitës mes-për-mes.
Ç'i ra bashitës mes për mes.
Këput trendafil me ves.
Ç'i do trëndafilte?
Të gëzojesh bandillate,
Ata me të mirëte.

AL MATTINO SBOCCIA IL FIORE (CANZONE DI CORCIA)

La canzone descrive una bella fanciulla che coglie le rose nel suo giardino per ingannare gli uomini e farli soffrire.

MU NË BASHTËN T'ENDE NJËZET RRËNJË MOLLË.

(KËNGË KORÇARE)

(Korçare)

Andante non troppo.

Mu në bash-tën t'ende njëzet rrënjë molla

Mu në bash-tën t'ende moj qja-ze-te rë një
me llë seç'u rit kjo çupa, seç'na, bën me dorë,
mos na bëj me dorë, po folë me gojë,
Pse na shohin bota që presin në porta.

Mu në bash-tën t'ende njëzet rrënjë molla,
Seç'u rit kjo çupa, seç'na, bën me dorë,
Mos na bëj me dorë, po folë me gojë,
Pse na shohin bota që presin në porta.

Mu në bash-tën t'ende një kumbull me lule,
Do t'a pi rakinë bashkë me bandille,
Mu në bash-tën t'ende një qind jargavanë,
Do t'a pi rakinë t'a pi me filxhanë.

NEL TUO GIARDINO VI SONO VENTI ALBERI DI MELE (CANZONE DI GORGIA)

Si rivolge a una fanciulla, in una casetta posta in un giardino pieno di meli; e chiede a lei una parola d'amore.

ATJE LART NE PORT E MADHE.

(KËNGË KORÇARE)

(Korçare)

Andante

Atje lart ne porta e madhe
lart ne port-e ma dhe sly-nin elul-un moj
dyj sax - ka dhe,

Atje lart ne port'e madhe
Hynin delnin moj dy sorkadhe,
Nje m'e vogël dhe nje m'e madhe,
Moj guguçe Leskoviçare.

Kur m'a merr udhën e mathe,
Moj guguçe Leskoviçare,
Do t'a marr t'a msoj manare,
Moj guguçe Leskoviçare.

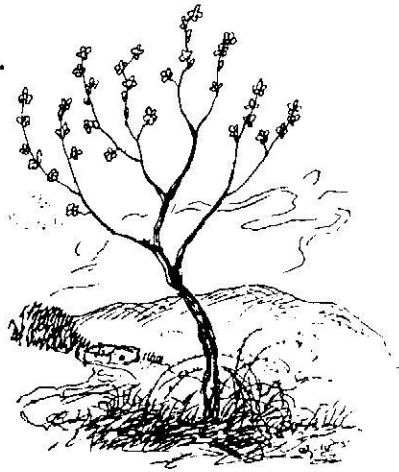
T'a gjezdis male mi male,
Moj guguçe Leskoviçare,
Male mi male e stane mi stane,
T'a gostis me bukevale,
T'a gostis me bukevale,
Moj guguçe Leskoviçare.

LA DOV'È LA PORTA GRANDE (CANZONE DI GORGIA)

Da una grande porta escono spesso due belle figliole, simili a due colombe.

ERDH BEHARI, CELI MOLLA.

(KËNGË BERATASE)

(Beratase) *All. mos.*

Er-dh be-ha-ri, çe-li mol-la
 Oh! erdh be-ha-ri, moj,
 çe-li mo-lla Oh! po me shë-ndet m'i majç rro-bet e ho-lla, ja-lla ja-lla, she-ge-ri, a-
 man a - man.

Oh! erdh behari, moj, çeli molla,
 Oh! po me shëndet m'i majç rrobet e holla,
 Jalla jalla, sheqeri, aman aman aman.

Oh! erdh behari, çel qershija.
 O po me shëndet m'i majç rrobet me vijja,
 Jalla jalla etj...

Oh! erdh behari, moj, çeli dardha,
 O po me shëndet m'i majç rrobet e bardha,
 Jalla jalla etj...

Oh! erdh behari, çeli kumblla,
 O po me shëndet m'i majç rrobet me sumblla,
 Jalla jalla etj...

È VENUTA PRIMAVERA (CANZONE DI BERAT)

È primavera ed è fiorito il melo. Un augurio d'amore a una fanciulla per ogni vestito che indossa.

TRIDHET DITT E RAMAZANIT.

(KËNGË BERATASE).

(Beratase) *Tempo Largo*

Tridhet ditt e Ramazanit
 Tri-dhet ditt tri-dhet ditt e Ra-ma-za-nit,
 Tri-dhet ditt tri-dhet ditt e Ra-ma-za-nit,
 O me te nes men fa-lesh Baj-ra-mi; Oh! me te nes men fa-lit Baj-rami;
 A-man, a-man, me-det a-man, e sy-ri go-cët for-si fel-xhan. A-xhan.

Tridhet ditt, tridhet ditt e Ramazanit,
 O me te nesmen fatesh Bajrami;
 Aman, aman, medet aman,
 O syn'i gocës porsit filxhan.

O ç'u ngric, o ç'u ngric ne Shendelli.
 O ç'mu mush zemra me dashuni;
 Aman, aman, mede aman,
 O sy e vetulla porsit gajtan.

O ç'u ngric, o ç'u ngric ne Mungalem,
 O ç'mu mush zemra plot me verem.
 Aman, aman, medet aman,
 O syri gocës porsit filxhan.

Kush e beri, kush e beri sebep kurben.
 O me sy mos e past' xhene;
 Aman, aman, medet aman,
 Leshrat e saja derdhur me-rijan.

TRENTA GIORNI DI DIGIUNO (CANZONE DI BERAT)

È il mese della penitenza; una fanciulla ha il cuore pieno di dolore, il suo amato bene andò in esilio; sia maledetto colui che lo inviò lontano.

AS M'A NGREH SHAMINË.

(KANGË BERATASE)

(Beratase) *Allegro*

As m'a ngreh shaminë
 mi - në - sa të shoh ni sha - nin,
 Dje - ke pase Be - ra - tun, mi go - cë, ç' do El - lu -
 - sa - nin? du - ke pase Be - ra - tun, mi go - cë, ç' do
 El - lu - sa - nin,

As m'a ngreh shaminë sa të shoh nishanin, . . . Moj Hatija e Vargut ç'far më ke në gji-e,
 Duke pase Baratin, mi gocë, ç'e do Elbasanin? . . . Lepe, tunjatjeta, mi djale, kam dy shesteli-e.

Ke flokun e gjatë sa s'l'i nxen shamija, . . . Oh! sa mir më ujen kur m'u qase pranë,
 Fryjtë er'e malit, mi gocë, m'mori mënt e miija. . . . Trandafil, moj Stambolleshe, na bërë harapë.

Moj Hatije e Vargut, ç'far më ke në dorë?
 Lepe, tunjatjeta, mi djale, kam dy koqe mollë.

ALZA UN POCO IL FAZZOLETTO (CANZONE DI BERAT)

Il poeta descrive la ridente bellezza di una fanciulla paragonandola a diversi fiori; e la prega infine di alzare il fazzoletto che le copre il volto, per mostrare il bel neo che le orna il volto.

URIM PËR BAJRAM (KANGË BERATASE)

(Beratase) *Allegro*

Kie duhan' e verdh' e verdh' t'a
 fijsh per Sha - ma - zan, Je - le - gra - set ven - e - vine me she -
 ndet ma - beq Baj - ram, Je - le - ram Oh! sa - ti du - a
 un - i bij ç' e kam me - ndjen un te bij dy faq - kat si
 shef - te - li' as mi my t'i fji - ra - ki.

Kie duhan' e verdh' t'a pijsh per kamazan,
 Telegrafet ven-e e vine me shëndet m'a beq Bajram.
 Oh! sa të dua une ty,
 Ç'e kam mendjeh un te ty,
 Dy faqkat si shesteli
 As m'i nep t'i pij raki.

Digjoj se jë sëmur, të ka ra të verdht e ri,
 Do t'i lutem Zotit shumë, mos te prishin bukurin.
 Oh! sa të dua etj. . .

Ke dal në penxhere, se ç'po më bën sehir,
 Se un i mjeri varfëri, of se ç'po m'prish fqiir.
 Oh! sa të dua etj. . .

Oh! se po pëlças, i mjeri qysh duroj,
 E hiq i mjeri s'm'u qas, vetëm po shkalloj.
 Oh! sa të dua etj. . .

Një fjalë që po t'a them, njeri nuk m'a degjon,
 Goric e Mugalem, në zemër ç'më pikon.
 Oh! sa të dua etj. . .

AUGURIO PER IL BAJRAM (CANZONE DI BERAT)

Una bella fanciulla, convalescente da una lunga malattia, spia dalla finestra mentre l'amante attende sospirando nella strada.

NJË NATË HËNA PO NDRINTE.

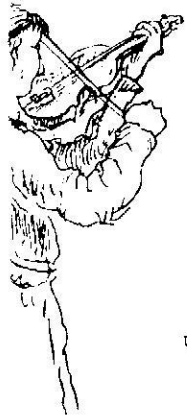
(KËNGË BERATASE)

(Beatare) *Allegro Viv.*

Oh! një natë hënë po ndrinte,
Ishjam vetëm pa njëri.
Oh! një qemane lark po binte,
Edhe frynte pak veri.

Oh! një natë hënë po ndrinte,
Ishjam vetëm pa njëri.
Oh! një qemane lark po binte,
Edhe frynte pak veri.

Oh! një natë hënë po ndrinte,
Ishjam vetëm pa njëri.
Oh! një qemane lark po binte,
Edhe frynte pak veri.

Një natë hëna po ndrinte,
Ishjam vetëm pa njëri.
Oh! një qemane lark po binte,
Edhe frynte pak veri.

Për një natë desh shkalloua,
U ngric lartë më një tepe.
O perpara shtëpis të shkova,
Gjaç një vajz-e, një të ré.

Ajo plaka se ç'më thoshte,
Për të ren' që kishte ngjare.
O kishte ngelur fare pa paraj-e.
Rrobet se ç'ia kishin marre.

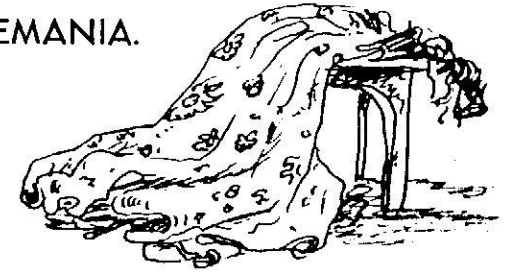
Doli hëna, doli hylli,
Doli sorkadhja na pylli.
Of emnin t'ënd nuk e gjej dot,
Do t'a qaj gocën me lotë.

UNA NOTTE SPLENDEVA LA LUNA (CANZONE DI BERAT)

Una notte calma, sotto lo splendore della luna, suona un violino pieno di nostalgia d'amore.

NË KARABASH PO BINTE QEMANIA.

(KËNGË VLONJAKE)

(Vlonjake) *Allegro*

Oh! një natë hënë po ndrinte,
Ishjam vetëm pa njëri.
Oh! një qemane lark po binte,
Edhe frynte pak veri.

Oh! një natë hënë po ndrinte,
Ishjam vetëm pa njëri.
Oh! një qemane lark po binte,
Edhe frynte pak veri.

Oh! një natë hënë po ndrinte,
Ishjam vetëm pa njëri.
Oh! një qemane lark po binte,
Edhe frynte pak veri.

Kur më zbrit prej malit
Me çifte në dor-e-
Për të gjojtur felleza mitor-e.
Of, of, dil, o moj, Reme,
Of, of, sa e bukur jë.

O se ç'më ra rruga
O për muradije,
Sa e bukur qenke, moj Edije!
Of, of, qenke për t'u dashur,
Of, of, tin'o moj Reme!

O në Karabash-e
Po binte qemania,
Në spital-e-seç'na ra Bajamja!
Of, of, tin-o moj Reme,
Of, of, Lule minekshe.

AL KARABASH SUONAVA IL SUO VIOLINO (CANZONE DI VALONA)

Scendendo dalla montagna, col fucile in mano, Al Karabash chiama l'amica Reme. All'ospedale vide morire una bella zingara, anche per lei, Karabash aveva suonato il suo violino; ma soltanto l'amica Reme è fatta per l'amore.

ISHIN DY KUNATA.

(KANGË ELBASANASE)

(Elbasanase) *Allegro*

Canto

Ishin dy kunata, moj
 zo- nje, shkoj shpirt për si mot- - ra, ruaj fa- qet e - bardha, moj
 zo- nje, mos t'i puthin bo - ta. mu she me gjys o - ke
 qe - ke qe - ke lo - ke e na ba si - lo - ke li
 mu she me gjys o - ke e t'a pish me - sho - qe - qe.

Ishin dy kunata moj zonje,
 Shkojshin porsi motra;
 Ruaj faqet e bardha, moj zonje,
 Mos t'i puthin bata.

E xhike xhike Mine
 E xhike xhike Mine
 E lule jasemine
 E xhike xhike loke
 E xhike xhike loke.
 Era borzlloke

Kur m'i zbrisnje shkallët moj zonje
 Dal nga dak si pata,
 Hiqe shrexhënë moj zonje
 Se të zuri vapa.

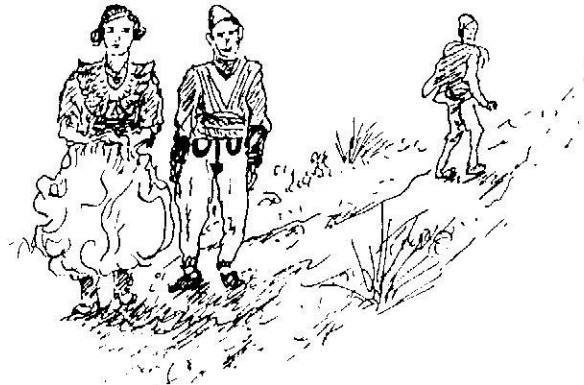
E xhike xhike, etj...

Fryti era e malit moj zonje,
 M'i mur ment'e mijf;
 M'i ke flokt e gjatë moj zonje,
 Nuk t'i nxe shamija

E xhike xhike, etj...

ERANO DUE COGNATE (CANZONE DI ELBASAN)

Erano due cognate, graziose e carine, che andavano molto d'accordo. E i giovani non le lasciavano mai passare senza rivolgere loro delle parole d'amore.

UN O TY, MOJ, TË KAM DASHT.

(KANGË ELBASANASE)

(Elbasanase) *Allegro*

Andante

Un o ty, moj, të kam dasht.
 Un o ty, moj, të kam dasht' - e - i - je prej se
 moj - lët e fë - mi. - S' të gjon keq - e -
 i - je - e ane më lam - e - i - je e të ma - rish,
 haj - de, ty - lër nje në - ds l'igën.

Un o ty, të kam dasht-e ije
 Prej se vogli e fëmi.
 S' të vjen keq-e ije-e me më lanë ije -
 E të marrish, hajde, ljetër njeri.

Djelmënin ti m'a helmoue-ije -
 Me zehër'n e dashuris,
 Të gjithë bota-ije-m'bajn të marr-e ije
 Qi s'hjek der-e hajde- prej ashkris,

Syt e mi, moj, s'po i shikjon-e ije -
 Qajn' e rrjedhin si burim.
 Dhe kjo vjersh-e ije-po t'kushohet-ije -
 E digju, digju, haide bre shpirt'i im.

Edhe shpirti s'po m'qetsohet-ije -
 Nga idhnimi që m'ka gjetë;
 Dhe kjo vjersh-e ije-po t'kushohet-ije -
 Per kujtimin t'at, o moj ka me mbete.

TI HO TANTO AMATA (CANZONE DI ELBASAN)

*Ti ho tanto amata, dalla fanciullezza; e tu mi lasci e preferisci un'altro!
 Piangono gli occhi miei come un ruscello; paziente è il cuore mio che soffre tanto!

Tutti mi credon folle perchè non cessa l'amore mio; l'animo mio non trova pace in questo dolore; di te, solo ricordo, rirangon queste strofe.

OH! PO TE PRES TE DEGA E FIKUT.

(KANGE KOSOVARE)

(Kosovare) *Allegro*

Oh! Po te pres te dega e fikut. Oh! po të pres te
dega e fi-kut, moj za - va-lli u - në oh! po të pres te
dega e fi-kut, moj za - va-lli u - në.

Oh! po të pres te dega e fikut, moj zavalli une.
Pse s'i-a ban qefin ashikut, moj zavalli une.
Oh! po të pres te dega e manit, moj zavalli une.
Pse s'i-a ban qefin jaranit, moj zavalli une.
Oh! po te pres ku t'prita mram-e, moj zavalli une.
M'u mbaj besen qi m'ke dhane, moj zavalli une.

SOTTO L'ALBERO DEL FICO (CANZONE DI COSSOVO)

Appuntamento d'amore.

MOLLA E VOGËL.

(KANGË KOSOVARE)

(Kosovare) *Allegro*

Molla e vogël. Ka-rajfil në ko - dër -
Dra-ndofill në ko - dër Vajz' e mir' në Shkodër mo - lla -
vo - gël - - - o.

Karajfil në kodër.
Drandofill në kodër
Vajza e mir' në Shkodër.
molla e vogël-o.

Karajfil në bahçe.
Drandofill në bahçe.
Zemren ma kënaqë.
molla e vogël-o.

Karajfil në vij-e.
Drandofill në vij-e.
Emnin nuk t'a dije.
molla e vogël-o.

Karajfil në prue.
Drandofill në prue.
Te marrsha për grue.
Molla e vogël-o.

Karajfil në kasht-e.
Drandofill në kasht-e.
Qite plaken jasht-e.
molla e vogël-o.
Na të rrimë bashk-e.
molla e vogël-o.

PICCOLA MELA (CANZONE DI COSSOVO)

Descrive la bellezza di una scutarina, paragonandola ai più bei frutti.

SI DUKAT I VOGËL.

(KANGË KOSOVARE)

Allegro.

Moderato

Si du - kat i vo - gël - je, of - je - de sh - pirt, e ri - m - e -
 - me. Si du - me. - Na ka dal një konxh' e ré, - ë - rr
 ka raj fil po - gen of - je - de cok - ro - ma go - tëm
 ofos më len kështu si të vor - fen, haj - - - de.

Si dukat i vogël je,
 Hajde, shpirt, e ri me ne.
 Na ka dal një konxh' e ré,
 Era karajfil po vjen.
 Hajde cokro-m'a gotën,
 Mos më len kështu si të vorfen,
 Hajde.

Kur m'a lujshë shtatin-e,
 M'a shtojshë marakin-e
 Hikte nata, agonte dita,
 Nuk e shijshim sahatin-e
 Hajde cokro-m'a gotën,
 Mos më len kështu të vorfen,
 Hajde.

Letrat kur m'i çojshë,
 Merakun m'a shtojshë,
 Fort bukur po i vjen era,
 Na ka dal një kangë e ré,
 Hajde pijm' rakije,
 Mos rri shumë se u pive,
 Hajde.

Fjalën kur m'a thojshë,
 Më rrejshë, më dojshë,
 Jetën pa mu s'munt e shkjojshë,
 Karajfil me erë,
 Hajde cokro-m'a gotën,
 Mos më len kështu të vorfen,
 Hajde.

SEI COME UN PICCOLO GIOIELLO (CANZONE DI COSSOVO)

«Sei come un piccolo gioiello, sei come un fiore che sboccò da poco.
 Vieni a bere con me e non lasciarmi triste.
 Con te le ore volano presto. Vieni con me e non lasciarmi triste».

TI NË KUMULL, UN NË KUMULL.

(KANGË KOSOVARE)

Allegro.

Coro.

Ti në kumull un në kumull. Ti në ku - mull
 un në ku mull. Si në ku mull un në ku mull. Xha një
 me një su - mull. Xhama - da - rin me një su - mull
 Haj, - haj, haj - de - pra, ku lka ba - ca, moj sev - da,
 Xho sev da, sev - da - ja e shkretë; - Ty t'ka ba - ca mollë në - xhep
 haj - de mollë në xhep.

Ti në kumull un në kumull,
 Xhamadanin me një sumull.
 Haj, haj, hajde pra,
 Ku t'ka baca, moj sevda,
 Xho sevda, sevda ja e shkretë,
 Ty t'ka baca mollë në xhep.

Ti në fik-e un në fik-e,
 Shoqi-shoqi jem ba ashike,
 Haj, haj,
 etj...

Ti në prue, un në prue,
 Unë baca fort të due,
 Haj, haj,
 etj...

TU SOTTO IL PRUNO, IO SOTTO IL PRUNO... (CANZONE DI COSSOVO)

Due amanti, sotto gli alberi, parlano d'amore.

GYRBETQARI.

(KANGË KOSOVARE)

(Kosovare) *Allegretto.*

Gyrbetqari
 Kush i pa-u' lla - ni, Mo - re djal gje -
 be tin, Mos ia dhasht a - lla - hi, jo, kur se - la -
 me - tin! mos ia dhasht a - lla - hi, jo, kur se ta - me tin.

Kush i pari bëni
 More djal, gyrbetin
 Mos i-a dhasht Allahi
 Jo, kur selametin.

Tri dit ymër kena
 Në kët tok fjalxhore
 Edhe kto te mjerat
 Në gyrbet na i more

Kalurojshin malet
 Uq të zi untue
 Zemra gjith m'u drithte
 Se kan me m'coptue

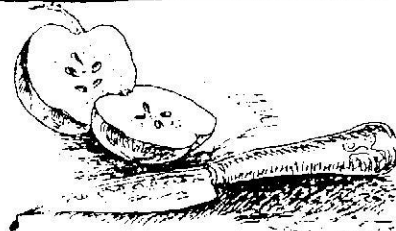
Bor'e shi tuej ramun,
 N'fush më xuni nata
 Pa kurgja m'u mbliemun,
 Jastek guri pata.

Kryet ash' tuj m' dhimton,
 Kush m'a freskon ballin.
 Ethet më kan xanun
 Kush s'm'a dinte hallin.

Vishin Pashket e Kshndellat
 M' gjejshin gjith idhmue.
 Medet gyrbetqari
 S'ka dite kuer m'u gzuë.

L'EMIGRANTE (CANZONE DI COSSOVO)

È il canto disperato di una sposa, il cui marito partì emigrante. Giungono le feste e la trovano sempre disperata e sola, in vana attesa dietro la finestra!

KUER MË DEL NË DERË.

(KANGË KOSOVARE)

(Kosovare) *Allegro non troppo*

Kur më del në derë
 Oh! me-del ja-lla!
 his - ken - - o, A-ni për me pre-mun, moj, mo-llën - o,
 A-ni më për tuj, pre-va do-rën - o Do-rën e dhi-
 gish tin - - o Oh! ç'më ke kput, - - moj, shpirtin -
 -o, orëdaj më dëj, moj, n'daj mos më dëj, jam ja-ban
 xhi - në dht - të - huj, Oh! një sa-hat m'be-
 het - një muj.

Kuer më del në derë
 Shtatin si qemer, oh! medet jalla!

Ani mora, mora, moj, briskin-o,
 Ani për me premun, moj, mollën-o
 Ani më peshtoj, preva doren-o,
 Dorën edhe gishtin-o.
 Oh! ç'ma ke kput, moj, shpirtin-o.

N'daj më dëj, moj, n'daj mos më dëj,
 Jam jabanxhi në dhë të huj,
 Oh! një sahat m'bahet një muj.

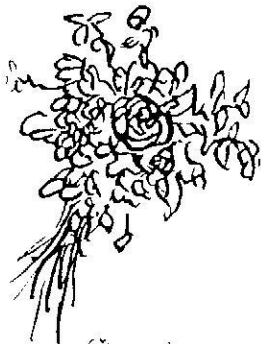
Kur më del në shkallë
 Dukatin në ballë, oh! medet jalla!
 Ani mora, mora,
 etj...

Kur më del n'çardak,
 Shtatin si bajrak, Oh! medet jalla!
 Ani mora, mora,
 etj...

Kur më del n'chor,
 Pse m'a bam me der, oh! medet jalla!
 Ani mora, mora,
 etj...

QUANDO APPARI SULLA SOGLIA (CANZONE DI COSSOVO)

Il poeta descrive la bellezza di una giovane; la prima volta che la vide apparire sulla porta della sua casa, egli stava sbucciando una mela e per l'emozione si tagliò una mano.

NJE LULE QI M'KA ÇILË TASH.

(KANGË KOSOVARE)

(Kosovare) *Allegro*

Ohje lule qi m'ka çilë tash, a - man!
 Mbi gjith shoget bajte drilë.
 Bukurin' m'a ke me naze,
 N'zemer t'eme m'ke xân vënd.

Ohje lule qi -
 Ohje gjith sho - get -
 bajte drilë" e du ku - xân' m'a ke me na -
 je, - Ohje - mët t'e - - me - - m'ke' xân
 vënd.

Nji lule qi m'ka çilë tash, aman!
 Mbi gjith shoget bajte drilë.
 Bukurin' m'a ke me naze,
 N'zemer t'eme m'ke xân vënd.

N'zemer t'eme m'ke xân vënd, aman!
 Edhe qej s'po m'len me bër.
 Hajde, dushe, hajde shpirt,
 Hajde t'rrina deri n'drit.

Vaj, bre djal, se ç'asht meraku, aman!
 Ti hala s'e kë sprovu,
 Me vu vesh se ç'ka thon haliku,
 Kishim deke, kishim tharu.

N'derë t'oborrit mas kapaku, aman!
 Ça m'shikjon me flyrë për dhë,
 Me vu vesh se shka thon haliku,
 Ata flasin keq për në.

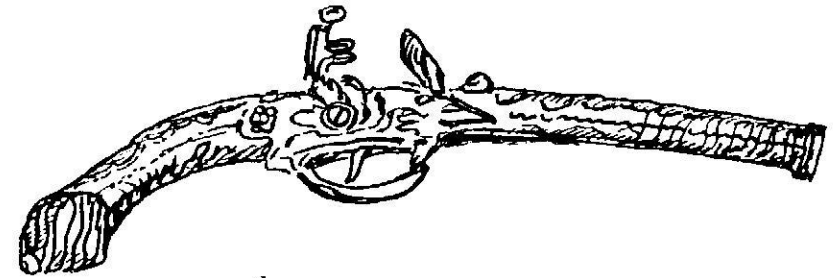
Edhe motës fieta na i ra, aman!
 Edhe dita na u shkurtu,
 Jalla, shok, të bëjm sefa,
 Se gjithmon s'kena me rrnu.

UN FIORE SBODCIATO DA POCO (CANZONE DI COSSOVO)

Quel fiore sbodciato da poco, fra tutti gli altri ha preso il mio cuore e più non mi da pace! Non sai, fanciulla, cos'è l'amore, ancora non l'hai capito!

O MOJ KY MEHMETI.

(KANGË DURSACE)

(Dursace) *Allegretto*

O ky Mehmeti, gu-shën si pë-
 llu - mi, Ky - gja, efek - met, o ç'të gjet.

O ky Mehmeti
 Gushën si pëllumi,
 Qyqja, Mehmet, o ç'të gjet.

Ngreu, moj motër e parë,
 Ngreu na ndez zjare.
 Qyqja, Mehmet, o ç'të gjet.

Ky plum'i parë
 Se ç'të ra ne ballë,
 Qyqja, Mehmet, o ç'të gjet.

Ngreu, moj motër e dytë
 Ngreu na laj syte.
 Qyqja Mehmet, o ç'të gjet.

Ky plum'i dytë
 Se ç'të ra në sytë,
 Qyqja, Mehmet, o ç'të gjet.

Ngreu, moj motër e tretë,
 Ngreu na ban dreke.
 Qyqja, Mehmet, o ç'të gjet.

OH, QUESTO MEHMET (CANZONE DI DURAZZO)

Piange, l'amante, il suo caro che si uccise ed impreca la palla maledetta che lo colpì in fronte.

KANGA E GJYLES.

(KANGË SHKODRANE)

(Allegro) *Allegro.*

meno.

Oh! sa e bu - kur hajde kënkë Gjyl - ja, Oh! sa e
 bu - kur - hajde kënkë Gjyl - ja, - Oh! fa - get mu - shun
 hajde me zy - my - la, Gjy - le me kë ne - a -
 - rabe. Oh! fa - get mu - shun hajde me zy my - la,
 Gjy - le, ma mo - re në qafë"

Oh! sa e bukur hajde kënkë Gjylja,
 Oh! faqet mushun hajde me zymyla,
 Gjyle na bane arabë. ...
 Oh! faqe mushun hajde me zymyla,
 Gjyle, na more në qafë.

Oh! Gjytja faqe t'kuqe si sheboja,
 Oh! mos t'u prisht', o Gjyle, bukurija,
 Gjyle na bane arabë.
 Oh! mos t'u prisht', o Gjyle, bukurija,
 Gjyle, na more në qafë.

Oh! Gjytja faqe t'kuqe si sheboja,
 Oh! fol, moj Gjyle, mos te dhamin goja,
 Gjyle na bane arabë.
 Oh! fol, moj Gjyle, mos te dhamin goja
 Gjyle, na more në qafë.

Oh! paske kanë shëg' o devedishe,
 Oh! bukurija, Gjyle, mos t'u prisht-e!
 Gjyle na bane arabë.
 Oh! bukurija, Gjyle, mos t'u prisht-e,
 Gjyle, na more në qafë.

LA CANZONE DELLA GJYLE (CANZONE SCUTARINA)

Descrive le bellezze di una scutarina la cui faccia è simile ad un melograno.